

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 562/05
25.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun i Gorana Čavline, članova veća i savetnika Vesne Veselinović, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ, odlučujući o žalbi optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Negotinu K broj 5/03 od 16. 04. 2003. godine, u sednici veća održanoj dana 25. 04. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Negotinu K broj 5/03 od 16. 04. 2003. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Negotinu K. broj 5/03 optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ za koje mu je sud utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) meseca. Istom presudom na osnovu člana 54. stav 2. KZ SRJ optuženom je opozvana uslovna osuda izrečena presudom Okružnog suda u Negotinu K broj 7/02 od 10. 05. 2002. godine kojom mu je utvrđena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 godine, a za krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ i za krivično delo omogućavanja uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ SRJ i odloženo izvršenje iste za 3 godine pod uslovom da ne izvrši novo krivično delo, te je jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 godine izrečena tom presudom uzeta kao utvrđena, pa je sud optuženog pobijanom presudom primenom odredbi iz člana 48. KZ SRJ, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine u koju će mu se uračunati vreme provedeno u pritvoru od 06. 02. 2002. do 22. 02. 2002. godine po presudi istog suda K broj 7/02 od 10. 05. 2002. godine, kao i vreme provedeno u pritvoru od 20. 02. 2003. do 16. 04. 2003. godine. Optuženi je tom presudom obavezan da plati sudu na ime paušalnog iznos od 3.000,00 dinara, kao i da plati na ime troškova krivičnog postupka 1.500,00 dinara, a sve u roku od 15 dana od pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja. Od optuženog je oduzeta opojna droga heroin bruto mase 7,94 grama, bruto mase 0,55 grama kao i 16,08 grama neto mase opojne droge Kanabis Satiba, 65 papirnatih paketića, kao i crna kutija sa priborom za miksovanje heroina, a što će se po pravnosnažnosti presude dostaviti MUP-u Srbije na dalji postupak.

Protiv označene presude žalbu je izjavio optuženi AA zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sa predlogom da Vrhovni sud ukine prvostepenu presudu (sa predlogom da se pobijana presuda ukine) i predmet uputi prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. broj 700/05 od 18. 04. 2005. godine predložio je da Vrhovni sud Srbije žalbu optuženog odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Posle održane sednice veća Vrhovni sud je razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom,

pa nakon ocene žalbenih navoda i predloga Republičkog javnog tužioca našao:

Žalba je neosnovana.

U prvostepenom postupku nisu učinjeni niti prvostepena presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a ni povrede krivičnog zakona na koje Vrhovni sud uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Osporavajući pobijanu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, optuženi u žalbi ističe da se one ogledaju u tome što presuda nema razloga o odlučnim činjenicama konkretno ukazujući da prvostepeni sud ne navodi razloge za svoj zaključak, da je krivično delo izvršeno sa direktnim umišljajem, dok su razlozi vezani za ocenu njegove odbrane nejasni.

Naime, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je za svoja činjenična i pravna utvrđenja dao dovoljno jasne i ubedljive razloge, te je naveo dokaze na kojima isti zasniva, pa se prednje navodi u žalbi optuženog ukazuju neosnovanim, kao što se istima ne dovodi u sumnju ni zaključak prvostepenog suda da je optuženi krivično delo izvršio sa direktnim umišljajem jer je na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja i ocene izvedenih dokaza utvrđeno da je optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela bio uračunljiv i kao takav bio je svestan svoga dela i hteo je njegovo izvršenje.

Vrhovni sud nalazi da se žalba optuženog prvostepena presuda pobija prevashodno zbog pogrešno i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja ukazujući da je on opojnu drogu pronađen u njegovom stanu, a zatim od njega oduzeto uz potvrdu o privremeno oduzetim predmetima dana 20.02.2003. godine nije nabavio u nameri neovlašćenog stavljanja u promet iste, već da ju je nabavio za sopstvenu upotrebu, istovremeno navodeći da se radi o heroinu koji je nabavio decembra 2002. godine i marihuani koju je proizveo takođe tokom 2002. godine, zbog čega je i osuđen od strane Okružnog suda u Negotinu pravnosnažnom presudom K 7/02 te je radi upotpunjenja činjeničnog stanja predložio saslušanje svedoka, radnika OUP-a Kladovo.

Po nalaženju Vrhovnog suda neosnovano se žalbom optuženog osporava prvostepena presuda u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja.

Naime, prvostepeni sud je dao jasne i potpune razloge o tome, zbog čega nije prihvatio napred iznete navode u sklopu ocena odbrane optuženog, pošto je optuženi, navedene činjenice upravo isticao u svojoj odbrani. Stoga je Vrhovni sud, u potpunosti prihvata razloge, koje je dao prvostepeni sud kada je ocenio da je neprihvatljiv stav odbrane da je optuženi predmetnu opojnu drogu nabavio ranije, te da je za neovlašćeno stavljanje u promet iste već osuđen, nalazeći da je ista u suprotnosti sa navodima pravnosnažne presude Okružnog suda u Negotinu K broj 7/02 od 10. 05. 2002. godine i navodima odbrane samog optuženog koji je ukazao da je korisnik i heroina i marihuane i to od decembra 2002. godine, pa do 20. 02. 2003. godine, te pravilno zaključio da je ranije nabavljenu opojnu drogu – heroin i proizvedenu marihuanu delimično trošio za sopstvene potrebe, a delom mu je oduzeta na osnovu označene pravnosnažne presude Okružnog suda u Negotinu.

U prilog zaključku prvostepenog suda da je optuženi predmetnu opojnu drogu koju je prethodno neovlašćeno nabavio, u svom stanu držao radi prodaje, a ne za sopstvenu upotrebu, ukazuje i činjenica da je od optuženog uz potvrdu privremeno oduzeta ne samo opojna droga, već i 65 paketića namenjenih za pakovanje iste, posebna kašičica namenjena za odmeravanje heroina i oprema za miksovanje opojne droge, zbog čega se suprotni žalbeni navod optuženog ocenjuje kao neosnovan, dok je po nalaženju Vrhovnog suda u žalbi predloženo izvođenje dokaza u cilju upotpunjenja činjeničnog stanja suvišno.

Prema tome prvostepeni sud je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenio krivični zakon kada su radnje optuženog AA pravno kvalifikovane kao krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ za koje presudom oglasen krivim.

Vrhovni sud je po službenoj dužnosti pobijanu presudu ispitao i u delu odluke o izrečenoj kazni, jer u smislu člana 383. ZKP, žalba izjavljena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja izjavljena u korist optuženog

sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o kazni, pa Vrhovni sud nalazi da je presuda i u ovom delu pravilna. Ovo zbog toga što je pravilno prvostepeni sud utvrdio i ocenio sve okolnosti iz člana 41. KZ SRJ koje su od značaja za odmeravanje kazne i pravilno optuženom za izvršeno krivično delo iz člana 245. stav 1. KZ SRJ utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 3 meseca u vezi sa čim je dao jasne razloge na strani 6 obrazloženja presude, koji u svemu prihvata i Vrhovni sud. Po nalaženju ovog suda prvostepeni sud je pravilno na osnovu člana 54. stav 2. KZ SRJ optuženom opozvao uslovnu osudu izrečenu pravosnažnom presudom istog suda K broj 7/02 od 10. 05. 2002. godine, pa je kaznu zatvora u trajanju od 1 godine izrečenu tom presudom uzeo kao utvrđenu, te primenom odredbi o odmeravanju kazne u sticaju iz člana 48. KZ SRJ, optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru, koja je i po oceni Vrhovnog suda srazmerna težini i stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog, te je s jedne strane nužna, a sa druge strane dovoljna da se ostvari zakonom predviđene svrha kažnjavanja u smislu člana 33. KZ SRJ.

Ispitujući po službenoj dužnosti odluku o izrečenoj meri bezbednosti, po oceni ovog suda pravilno i zakonito je prvostepeni sud na osnovu člana 245. stav 4. izrekao meru bezbednosti oduzimanja predmeta i o tome dao jasne i dovoljne razloge koje u svemu prihvata ovaj sud.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpavka

MĐ